

РЕШЕНИЕ

№ 5827

гр. София, 01.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 15.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **1528** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково.

Образувано по искова молба, с която К. Д. И. е предявила иск, с правно основание чл.292 от АПК, за признаване за установено спрямо началника на ДНСК, че правото на принудително изпълнение на издадената от него Заповед №132/29.04.2003 г. за премахване незаконен строеж „Жилищна сграда“, изграден в ПИ в м.”Ш.”, в землището на [населено място],[жк], ул.”С. №7, се е погасило поради изтекла 5-годишна давност по чл.285, ал.1 от АПК.

Ищцата твърди, че е собственик на жилището, чието премахване е разпоредено с влязлата в сила Заповед №132/29.04.2003 г. Твърди още, че като изпълнително основание по чл.268 от АПК, заповедта е могла да приведена в изпълнение в 5-годишния срок по чл.285, ал.1 АПК, започнал да тече от момента на влизането ѝ в сила, което в случая не било направено.

С писмения отговор по исковата молба, по реда и в срока по чл.163, ал.2 АПК, ответникът чрез процесуалния си представител-юрисконсулт М. оспорва основателността на предявения иск. Излага доводи, че на основание чл.115, б.”ж” от ЗЗД, давността била прекъсната с подаването на молба от А. Б. с вх.№3299/14.11.2008 г. до АС-Кюстендил за спиране изпълнението на Заповед №РД-14-202/08.06.2005 г. Отделно от това се оспорва и допустимостта на предявения иск с доводи, че същият е предявен от лице без активна процесуална легитимация, тъй като ищцата К. Д. И. нямала право на жалба срещу действията на органа по изпълнението.

В съдебно заседание пред АС София град, ищцата се представлява от адв.П., която

обуславя правния интерес от предявяване на иска по чл.292 АПК с обстоятелството, че ищцата е собственик на имота, в който е извършен строежа, чието премахване е било разпоредено със Заповед №РД-14-202/08.06.2005 г. и моли за уважаването на предявения иск, и присъждането на направените по делото разноски. Твърди, че погасителната давност не е била прекъсната, тъй като, спрямо ищцата не били предприемани никакви действия по принудително изпълнение.

Ответникът-началникът на ДНСК, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. оспорва основателността на предявения иск, като твърди че погасителната давност по чл.292 АПК е започнала да тече от влизането в сила на АПК, поради което и към момента на изпращане на поканата за доброволно изпълнение до извършителя на строежа-Н. И., същата не била изтекла.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с исковата молба твърдения, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

1. Със Заповед №132/29.04.2003 г., издадена от началника на ДНСК е наредено премахване на незаконен строеж „Жилищна сграда”, изграден в ПИ в м.”Ш.”, в землището на [населено място],[жк], ул.”С. №7, започнат от Л. З. Б. и завършен от Н. С. И..

2. Заповедта е била оспорена по съдебен ред от Н. С. И..

3. В образуваното по жалбата производство по адм.дело №139/2003 г. по описа на Окръжен съд-Кюстендил, като заинтересовани страни са били конституирани съсобствениците на ПИ, в който е изграден строежа-Л. К. Я., В. А. С., Т. Д. С., Н. С. Я., Т. А. С., Р. З. С. и Е. З. С., всички като наследници на Коте С. Я.- реституирани собственици на земеделска земя в м.”Ш.”, в землището на [населено място].

4. С Решение от 03.10.2003 г., постановено по адм.дело №139/2003 г. на КОС, жалбата на Н. С. И. срещу Заповед №132/29.04.2003 г. е била отхвърлена.

5. С Решение №1945/4.03.2004 г., постановено по адм.дело №11251/2003 г. по описа на Върховен административен съд, е оставено в сила решението по адм.дело №139/2003 г. по описа на КОС и на същата дата-04.03.2004 г., Заповед №132/29.04.2003 г. е влязла в сила.

6. С договор за дарение от 18.04.2005 г., сключен във формата на нот.акт №95, дело №95/2005 г. на н-с- №146 по р-ра на НК и район на действие-РС-Кюстендил, Л. К. Я. е прехвърлил на К. Д. И. собствеността на следния свой съсобствен имот, а именно 450/4079 ид.ч. от ПИ, целият с обща площ от 4, 079 дка, представляващ имот №020276, находящ се в м.”Ш.” в землището на [населено място].

7. Страните по делото не спорят, че именно в този ПИ е изграден незаконният строеж-„жилищна сграда”, чието премахване е разпоредено с влязлата в сила на 04.03.2004 г. Заповед №132/29.04.2003 г.

8. При липса на клауза, вписана в договора за дарение, изключваща изградената в ПИ жилищна сграда, т.е. на запазване на собствеността за правододателя по сделката и на основание чл.92 от ЗС, жилищната сграда по силата на приращението е преминала в съсобственост между приобретателя по договора за дарение- ищцата в настоящото производство К. Д. И. и останалите съсобственици на земята- В. С., Т. Д., Н. Я., Т. С., Р. С. и Е. С.

9. С възлагателно писмо, изх.№Ю-3164-00-248/14.01.2005 г., заместник-началникът на ДНСК е възложил на [фирма] да извърши принудителното изпълнение на Заповед

№132/29.04.2003 г.; Определено е изпълнението на премахването на незаконния строеж да се извърши в периода от 15.01.2005 г. до 20.02.2005 г., като между страните е безспорно, че изпълнението не се е състояло.

10. До Н. С. И., в качеството на извършител на строежа, е изпратена Покана за доброволно изпълнение №КН-28-00-716/13.07.2009 г. на задължението, разпоредено със Заповед №132/29.04.2003 г., която видно от приетата като писмено доказателство по делото обратна разписка е била получена лично от нея на 22.07.2009 г.

11. Останалите писмени доказателства, на които ответникът се позовава в писмения отговор на исковата молба, приложени от него, се отнасят за други заповеди, лица и обекти и са неотнوسими към спора, предмет на делото.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи.

Установителният иск е допустим, като предявен от страна с правен интерес, произтичащ от качеството ѝ на съсобственик на жилищната сграда, чието премахване е било разпоредено със Заповед №132/29.04.2003 г. Правоприемството е настъпило на 18.04.2005 г., след като спрямо праводателя на ищцата-Л. К. Я., страна по адм.дело №139/2003 г. на КОС, е възникнала силата на присъдено нещо на съдебното решение, с което жалбата срещу Заповед №132/29.04.2003 г. е била отхвърлена. Поради това и ищцата е обвързана от субективните предели на СПН.

Разгледан по същество, искът е неоснователен, по следните съображения:

1. Предмет на иска с правно основание чл.292 от АПК е установяването, че макар и възникнало изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо, каквото е въведеното с исковата молба правопогасяващо възражение за изтекла давност в процесния случай.

2. Погасителната давност представлява установен в закона период от време, през който субективното право на кредитора не е погасено-не са настъпили юридически факти, които да погасят субективното право на вземане. Давността е институт, регламентиращ последиците по отношение на вземането, когато липсва достатъчно активност от страна на кредитора.

3. Погасителната давност е материалноправен институт, поради което и за времеовото действие на разпоредбите, които я установяват важи правилото на 14, ал.1 ЗНА- за в бъдеще, освен ако с изрична норма не е предадено обратно действие.

4. По делото се установи по безспорен начин, че Заповед №132/29.04.2003 г. е влязла в сила на 04.03.2004 г., при действието на ЗАП /отм./.

5. В ЗАП липсва разпоредба, която да установява погасяване на правото на принудително изпълнение на изпълняеми административни задължения, поради неупражняването му в определен период от време.

6. Съгласно чл.285 от АПК, ако специален закон не разпорежда друго, изпълнителното основание не се привежда в изпълнение, ако са изминали 5 години от влизането му в сила.

7. В АПК липсва правна норма, която да придава обратно действие на разпоредбата на чл. 285, поради което същата има действие от 12.07.2006 г. нататък, включително и по отношение на изпълнителни основания, възникнали преди този момент.

8. С оглед на изложеното, петгодишният давностен срок за привеждане в изпълнение на изпълнителното основание- влязлата в сила на 04.03.2004 г. заповед е започнал да тече от 12.07.2006 г. и изтекъл на 12.07.2011 г.

9. По делото се установи по безспорен начин, че в рамките 5 годишния давностен

срок, който е започнал да тече от 12.07.2006 г., са предприемани действия по принудителното изпълнение-до Н. С. И., в качеството на извършител на строежа, е изпратена Покана за доброволно изпълнение №КН-28-00-716/13.07.2009 г., получена от нея на 22.07.2009 г.

10. Задължението за премахване на незаконния строеж е неделимо. Затова с предприемането на действия по принудително изпълнение спрямо което и да е от задължените да понесат изпълнението лица, давността се прекъсва и започва да тече нова давност-чл.116, б."в." от ЗЗД. В този смисъл, ирелевантно е това, дали поканата за доброволно изпълнение е изпратена до всички или само до някои от лицата, адресати на СПН на съдебното решение, с което е отхвърлена жалбата срещу изпълнителното основание-Заповед №132/29.04.2003 г. Последното е относимо при оспорване действията на органа по принудително изпълнение, но не и към фактическия състав на иска по чл.292 АПК.

11. С оглед на изложеното в т.9 и т.10, погасителната давност по чл.285, ал.1 АПК е прекъсната на 13.07.2009 г. и от 14.07.2009 г. е започнала да тече нова петгодишна погасителна давност, която към датата на предявяване на исковата молба-13.02.2012 г. не е била изтекла.

12. Липсата на изтекла погасителна давност обуславя неоснователността на предявения на това фактическо основание иск по чл.292 АПК.

Мотивиран така Административен съд София град, II- о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от К. Д. И. иск, с правно основание чл.292 от АПК, за признаване за установено спрямо началника на ДНСК, че правото на принудително изпълнение на издадената от ответника Заповед №132/29.04.2003 г. за премахване незаконен строеж: „Жилищна сграда”, изграден в ПИ в м.”Ш.”, в землището на [населено място],[жк], [улица], се е погасило поради изтекла 5-годишна давност.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: